

2. Al doilea motiv: Comisia a aplicat eronat, în decizia atacată, articolul 107 alineatul (1) TFUE și a încălcat normele fundamentale de procedură, întrucât a apreciat eronat situația de fapt și a motivat insuficient și/sau eronat decizia în cauză în ceea ce privește concluzia potrivit căreia măsura de recapitalizare a Elan din anul 2008 nu era admisibilă conform principiului investitorului privat într-o economie de piață, astfel încât întreprinderea Elan a primit un avantaj selectiv.

Reclamanta arată că măsura de recapitalizare a Elan din anul 2008 a fost adoptată în conformitate cu principiul investitorului privat avizat într-o economie de piață, având în vedere că asociații, în cursul procesului decizional privitor la măsura de recapitalizare, s-au întemeiat pe o apreciere a întreprinderii pentru care s-a luat în considerare în mod relevant deteriorarea activității comerciale a Elan în cea mai mare parte a sezonului de iarnă 2007/2008, așadar și în cursul primului trimestru al anului 2008. Deteriorarea activității comerciale în cursul anului 2008 nici nu a fost atât de drastică încât să afecteze încrederea legată de estimarea valorii întreprinderii. Asociații au adoptat decizia ca acționari pe termen lung ai unei întreprinderi care a întâmpinat dificultăți doar cu titlu temporar și care a putut pentru o perioadă lungă nu numai să supraviețuiască, ci și să își desfășoare profitabil activitatea pe piață în mai multe rânduri. Comisia nu a clarificat în mod satisfăcător în decizia atacată motivul pentru care a ținut seama selectiv de valoarea întreprinderii, acționând astfel în mod arbitrar.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2012 — Ted-Invest/OAPI — Scandia Down (sensi scandia)

(Cauza T-516/12)

(2013/C 32/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ted — Invest EOOD (Plovdiv, Bulgaria) (reprezentant: A. Ivanova, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Scandia Down LLC (Weehawken, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) adoptate la 6 septembrie 2012 în cauza R 2247/2011-1 întrucât a declarat că marca este nulă pentru produsele din clasele 20 și 24 și
- cu titlu subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu admite acțiunea în întregime, admiterea acțiunii și anularea deciziei Camerei întâi de recurs în privința produselor din clasa 20.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „sensi scandia” pentru produse din clasele 16, 20 și 24 — marca comunitară înregistrată sub nr. 8596975.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: cererea de declarare a nulității a fost întemeiată pe motivele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului și a fost întemeiată pe marca comunitară verbală „SCANDIA HOME” înregistrată sub nr. 8173312 pentru bunuri și servicii din clasele 20, 24, 25 și 35.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea mărcii comunitare contestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (2) și cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2012 — Alro/Comisia

(Cauza T-517/12)

(2013/C 32/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alro SA (Slatina, România) (reprezentați: C. Quigley, QC, O. Bretz, Solicitor, și S. Verschuur, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 26 aprilie 2012 de deschidere, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului (¹), a unei proceduri oficiale de investigare cu privire la un pretins ajutor de stat nelegal acordat de România, folosindu-se de controlul pe care îl exercită asupra Hidroelectrica SA, societății ALRO, sub forma unor tarife preferențiale la cumpărarea de energie electrică, în baza unui contract încheiat în 2005 și a modificărilor succesive ale acestuia;

- în subsidiar, anularea deciziei menționate din 26 aprilie 2012 în măsura în care se aplică perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2009;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept materială:

- în cadrul primului motiv, prin care se susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept materială în legătură cu domeniul de aplicare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, ALRO va demonstra că Comisia nu a aplicat în mod corespunzător exigențele în materie de imputabilitate, astfel cum reies din Hotărârea Curții din 16 mai 2002, Franța/Comisia (C-482/99, Rec., 2002 p. I-4397) (Hotărârea Stardust Marine). În particular, Comisia a încercat să își întemeieze analiza doar pe criteriul „organice”. Or, ALRO va demonstra că criteriile care rezultă din hotărârea menționată impun Comisiei să demonstreze, de asemenea, existența altor criterii materiale, întrucât criteriile „organice”, privite izolat, sunt insuficiente pentru stabilirea imputabilității.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere:

- în cadrul celui de al doilea motiv, prin care se susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a ajuns la concluzia că acțiunile Hidroelectrica erau imputabile statului român, ALRO va demonstra că Comisia nu a analizat în mod corespunzător structura societară a Hidroelectrica și impactul structurii respective asupra procesului decizional al organizației. În al doilea rând, ALRO va evidenția motivul pentru care Comisia a comis o eroare comparând contractul ALRO cu acordul dintre Hidroelectrica și ArcelorMittal. În al treilea rând, se va demonstra că Ordinul de ministru nr. 445/2009 este lipsit de relevanță în cadrul analizei efectuate de Comisie și se vor arăta motivele pentru care trimiterea la articolele de presă din anul 2010 nu permit să se stabilească imputabilitatea la standarde juridice corespunzătoare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe caracterul insuficient al motivației:

- în cadrul celui de al treilea motiv, ALRO va demonstra că Comisia nu a furnizat o motivare adecvată a aspectelor invocate (astfel cum sunt expuse la alineatul anterior), acționând astfel cu încălcarea cerințelor articolului 296 TFUE. Asemenea motivare este necesară pentru a permite Tribunalului să examineze legalitatea deciziei și pentru a furniza persoanelor interesate informațiile necesare pentru a aprecia temeinicia sau netemeinicia deciziei. Astfel cum se indică în mod mai detaliat în cererea introductivă, decizia atacată nu îndeplinește aceste cerințe.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul de la O L 83, 27.3.1999, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2012 — Spirlea/Comisia

(Cauza T-518/12)

(2013/C 32/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Italia) și Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (reprezențanți: V. Foerster și T. Pahl, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Acceptarea prezentei cereri formulate în temeiul articolului 263 TFUE;
- declararea cererii ca fiind admisibilă;
- declararea cererii ca fiind întemeiată și, în consecință, stabilirea faptului că Comisia a încălcat normele fundamentale de procedură și mai multe dispoziții de drept material;
- anularea, pe acest temei, a deciziei din 27 septembrie 2012 prin care pârâta a încheiat procedura-pilot a Uniunii nr. 2070/11/SNCO [ref. Ares(2012) 1135073];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe crearea unei proceduri-pilot a Uniunii fără niciun temei legal (articolele 290 și 291 TFUE)

- În cadrul primului motiv invocat, reclamanții susțin că inițierea procedurii-pilot a Uniunii a avut ca efect crearea unei condiții procedurale suplimentare care nu este prevăzută la articolul 258 TFUE. Pe lângă faptul că denaturează procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor prevăzută la articolul 258 TFUE, pârâta aplică această condiție procedurală în cadrul unei proceduri nelegale și netransparente, fără a avea o abilitare sau o competență delegată în acest sens potrivit tratatelor.